

Държавна организация на прабългаритѣ.

Отъ оскъжнитѣ извѣстия за прабългаритѣ се вижда, че тѣ въ старото си отечество били организирани въ държава и имали по-добри и по-опрѣдѣлени понятия за държава и държавно устройство, отъ колкото словѣнитѣ. Прабългаритѣ имали установена династия отъ рода на Дуло, която царувала около петъ вѣка (164—670) въ старата приазовска България, дѣто и слѣдъ основанието на балканската българска държава продължила да владѣе неизвѣстно докога. Споредъ Именика на българскитѣ владѣтели пръвъ владѣтель отъ рода на Дуло билъ Авитохолъ, който живѣлъ триста годинъ, а слѣдъ него се споменува Ирникъ, който живѣлъ сто и петдесетъ годинъ. Нѣма съмнѣние, че извѣстията на Именика за дългия животъ на двамата прабългарски владѣтели отъ династията на Дуло не сж вѣрни и възможно е да се означаватъ два периода.⁵ Владѣтелите на прабългаритѣ, както и на другитѣ азиатски и турко-татарски народи, били абсолютни и неограничени монарси и пълни господари на подчинения имъ народъ. Споредъ това и формата на управлението на старата приазовска българска държава била абсолютна и неограничена монархия. Това се установява още и отъ обстоятелството, че синоветѣ на Кубрата слѣдъ неговата смъртъ раздѣлили останалата имъ въ наслѣдство държава и народъ и всѣки взелъ припадаещата му се частъ.⁶ Владѣтелската властъ по начало се наслѣдвала и приимала само отъ единъ членъ на владѣщата династия. Обаче отъ извѣстията за прабългаритѣ не може положително да се установи, да ли тя първоначално се приимала

⁵ Куникъ А. и бар. Розенъ В. Извѣстия, I, 128.

⁶ Niceph. 38. „ἐκαστος αὐτῶν τοῦ λαοῦ ἴδιον μέρος ἀποτέμνόμενος . . .“